

Hermed sluttede forespørgslen.

Kl. 15.45

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 100:

Forslag til folketingsbeslutning om, at regeringen aktivt skal arbejde for et stop for EU-støtte til bomulds- og tobaksdyrkning.

Af Jørn Jespersen (SF), Ritt Bjerregaard (S), Christian H. Hansen (DF), Martin Lidegaard (RV), Keld Albrechtsen (EL) og Mogens Nørgård Pedersen (KD).

(Fremsat 19/12 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Forhandlingen er åbnet. Det er fødevarerministeren, og jeg bliver nødt til at bede om, at man er betragtelig mere stille, end man er i øjeblikket, for at denne her forhandling kan give mening.

Forhandling

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Med beslutningsforslag nr. B 100 opfordrer Folketinget regeringen til aktivt at arbejde for, at der fremover ikke gives støtte fra EU, der er betinget af, at der specifikt dyrkes bomuld eller tobak. Det konstateres, at EU's bomuldsstøtte også efter den reduktion, som Europa-Kommissionen har foreslået, er til skade for mange fattige i den tredje verden og samtidig indebærer en stærkt miljøbelastende produktion. Det konstateres også, at EU's tobaksstøtte skader den tredje verden samtidig med, at tobak jo er sundhedsskadeligt.

Jeg kan egentlig undre mig lidt over, at partierne bag forslaget ikke har valgt at trække forslaget; det har jeg i øvrigt noteret mig i en ritzaumeddelelse, at man ville være indstillet på. Sagen er jo den, at indholdet i forslaget er fuldstændig i tråd med regeringens synspunkter, og det vil også fremgå af min gennemgang af regeringens holdning for så vidt angår både bomuld og tobak, en holdning som jeg i øvrigt gentagne gange har haft lejlighed til at fremføre både i Folketingets Fødevarerudvalg og i Europaudvalget. Derfor havde jeg måske forventet, at den rit-

zaumeddelelse, som jeg kunne henvise til, også holdt stik. Men nu er vi her så.

Som nævnt fremgår det af beslutningsforslaget, at regeringen skal arbejde aktivt for, at der ikke i fremtiden gives en støtte, der er betinget af, at der dyrkes bomuld, altså en afkobling af støtten. Forslagsstillerne anfører også, at det åbner mulighed for et særlig højt tilskud til de berørte landmænd, og efter forslagsstillerens opfattelse bør et sådant ekstra tilskud aftrappes over et antal år.

Det anføres også, at det vil lægge et vist økonomisk pres og give mulighed for omstilling i de områder, hvor der dyrkes bomuld i dag. Det er dog ikke et krav i beslutningsforslaget, at der sker en aftrapning af tilskuddet. Det er altså tilstrækkeligt, at der sker en fuld afkobling af støtten.

Så vil jeg godt sige, at regeringen faktisk er indstillet på at gå videre end det, som Kommissionen lægger op til. Det er nemlig regeringens opfattelse, at der bør ske en fuld afkobling af støtten, samtidig med at man overfører en større andel af midlerne til landdistriktspolitikken, så der kan ske en omlægning til en mere bæredygtig produktion, for der er jo ikke nogen, der er i tvivl om, at bomuld er ret ressourcekrævende. Det er også en afgrøde, der skal vandes, og det burde være muligt at finde nogle alternative afgrøder i de områder.

Jeg har som sagt tilkendegivet den holdning både herhjemme over for de implicerede udvalg og også i EU-regi ved de rundbordssamtaler, der har været i Ministerrådet.

Så vil jeg dog ikke undlade at gøre opmærksom på, at der jo er modstridende interesser i EU om det her spørgsmål. Medlemslandene har vidt forskellige holdninger afhængig af, om man er bomuldsproducent eller ej, men det har på intet tidspunkt afholdt regeringen fra at gå aktivt ind i debatten og fremføre de danske synspunkter.

Kl. 15.50

For så vidt angår tobak, så ønsker regeringen at fastholde Kommissionen på princippet om den fulde afkobling af tobaksstøtten, og at det skal ske med det samme. Også her har vi et ønske om omlægning til andre produkter. Da regeringen har den klare opfattelse, at vi ønsker fuld afkobling på det her område, er jeg også enig i Kommissionens forslag om fuld afkobling.

Nu er der jo ikke nogen, der er i tvivl om, at tobaksdyrkingen foregår i områder, hvor de har store vanskeligheder, og hvor det måske kan

være svært at skabe alternativ beskæftigelse. Derfor er det også vigtigt, at reformens landdistrikt del fører til en indsats for, at vi også på det her område kan få omlagt produktionen.

Som jeg sagde om bomuld, er der også på tobaksområdet lande, der har divergerende opfattelser fra det, vi fra dansk side går til forhandlingerne med. Der er jo heller ikke nogen tvivl om, tror jeg, at både bomulds- og tobaksindustrien spiller en stor rolle i de sydeuropæiske lande, vi snakker jo primært om middelhavslande, hvor Grækenland vel er det land, der er mest afhængig af i hvert fald tobaksstøtten.

Men som sagt har regeringen i hele forløbet været klar i mælet om sine ønsker, især ud fra en WTO-overvejelse i forbindelse med bomuld, og jeg kan kun være tilfreds med, at forslagsstillerne bag beslutningsforslaget på den her måde tilkendegiver, at de er fuldstændig enige med regeringen i den politik, der vil blive og har været ført på det her område.

Thor Gunnar Kofoed (V):

Det er jo et aktuelt beslutningsforslag, som vi lige har hørt fra ministeren, og i fredags gav vi fuldt mandat til ministeren om at tage til Bruxelles og forhandle det på plads.

Derfor er vi i Venstre meget glade for, at man bakker så meget op om Venstres og regeringens politik om fuld afkobling på det her område, at man ligefrem laver et beslutningsforslag, hvor man bakker op om Venstres politik. Det takker vi meget for. Så vi bakker op om forslaget.

Ritt Bjerregaard (S):

Tidligere på dagen var jeg ved at spørge hr. Thor Gunnar Kofoed, om han skulle have sine skolepenge tilbage, da han begyndte at regne. Efter nu at have hørt hr. Thor Gunnar Kofoed, så begynder jeg at spekulere på, om han også skal have sine skolepenge tilbage for ikke at kunne læse, for hvis han kigger på forslaget, vil han kunne se, at der står den 19. december. Det vil sige, at det forslag har altså ligget her lige siden den 19. december, og det, vi forslagsstillere har glædet os over, er, at vi over den periode er blevet enige, sådan at vi rent faktisk i enighed kunne give ministeren et mandat i Europaudvalget i fredags.

Men jeg har et enkelt spørgsmål, for nogle gange kører der nogle rygter, og det her er jo en god mulighed for at få aflivet et sådant rygte. Et af rygterne skulle gå på, at Danmark sammen med Storbritannien og Holland var ved at fravi-

ge sin hidtidige politik i Rådet, og at man nu var parat til at acceptere for tobakkens vedkommende en afkoblingsgrad på 50 pct. Jeg håber, at ministeren vil være i stand til at afkræfte det under behandlingen her.

Christian H. Hansen (DF):

Det kan også gøres rimelig kort. Jeg kan sige, at fra Dansk Folkepartis side, så – ligesom fru Ritt Bjerregaard glædede sig – glæder vi os også over, at man nu har haft den fornødne tid til at få drøftet nogle ting. Hvis man går tilbage i tiden, var der jo en vis tvivl om, hvorvidt der nu også var et flertal for det her i Folketinget.

Kl. 15.55

Derfor var det jo nærliggende at gå sammen om et beslutningsforslag og på den måde sikre, at det flertal var i hus fra starten af. At der så er flere, der har koblet sig på efterfølgende, det hilser vi med tilfredshed. Det ville da egentlig være dejligt, hvis lovgivningsarbejdet gik sådan her altid her i Folketinget. Sikke nogle debatter vi kunne have. Så kunne vi måske også komme til at diskutere nogle andre ting, end vi i virkeligheden mange gange gør.

Der er nogle, der i dag har udtrykt, at det er en glædens dag, det er det fortsat. Der er nogle oppositionspartier og et støtteparti, der er gået sammen og har lavet et godt beslutningsforslag, og så er der en regering, der har koblet sig på. Det er vi yderst tilfredse med.

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg skal egentlig fortsætte med de korte meldinger. Beslutningsforslaget er helt i overensstemmelse med konservativ politik på det her område, og vi kan jo glæde os over, at det også er den politik, regeringen fører. Derfor kan jeg kun tilføje til de øvrige, at Det Konservative Folkeparti også kan stemme for beslutningsforslaget.

Martin Lidegaard (RV):

Også fra radikal side glæder vi os over den store opbakning, der er til det her forslag. Det er jo en politik, vi har kæmpet for i mange år, nogle gange lidt alene sammen med få andre partier, andre gange – især her på det sidste – med flere partier, hvad vi glæder os over. Det er et eksempel på, at selv om det nogle gange kan forekomme helt illusionsløst, havde jeg nær sagt, at stille sig op og sige nej, når alle andre siger ja, så flytter man altså nogle gange noget ved at lave en klar politisk markering. Måtte det også ske i EU's Ministerråd.

Keld Albrechtsen (EL):

Også i Enhedslisten glæder vi os over de fremskridt, der sker på det her område, og jeg kan ikke lade være med i de her debatter ustandselig at komme tilbage til mødet i Cancún. Der havde vi faktisk den situation, at mangelen på fremskridt på bomuldsområdet var afgørende for, at man ved starten af konferencen snubede i trådene og ikke fik gang i tingene.

Derfor er det så meget desto mere glædeligt, at der nu i Folketinget er enighed om det, og at vi skal gå den vej, så vi er i Enhedslisten meget glade for at kunne være medforslagsstiller til et sådant initiativ.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Vi må naturligvis fra Kristendemokraternes side fortsætte glæden, som har været udtrykt under behandlingen af det her beslutningsforslag. Det er vigtigt for os, at når det gælder et tema som det her, som i den grad gør en verden til forskel for familier i bl.a. Centralafrika, så er det vigtigt, at det ikke bare er ord, vi bruger ved festlige lejligheder og skåltaler, men at det også bliver udmøntet i praktisk politik. Med den opbakning, der er til indholdet af det her beslutningsforslag, glæder vi os da over, at her er i hvert fald et enkelt eller et par områder, hvor det kan gøre en forskel for de mennesker, der knap nok har til dagen og vejen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Anne Grete Holmsgaard. (*Ophold*). Ja, undskyld, ministeren vil gerne have ordet inden. Der var også et spørgsmål, der skulle svares på.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Der blev stillet et helt konkret spørgsmål til mig, som jeg føler, at jeg har mulighed for at svare på.

Det er jo korrekt, at der var en rundbords-samtale på rådsmødet i tirsdags, hvor landene havde mulighed for at tilkendegive deres holdninger på de to områder, i øvrigt også om olivenolie og humle. Men det var de her to områder, der er de politisk mest væsentlige. Der blev der givet ind fra de lande, fru Ritt Bjerregaard nævner, nemlig UK og Holland, vedrørende dette område, men der har ikke været nogen substansdrøftelse. Der er indkaldt til et ekstraordinært rådsmøde, jeg mener, det er lige over midten af april måned, og derfor vil vi få lejlighed til, selv om jeg jo har fået mandat endnu en

gang, at vende denne her sag i Folketingets Europaudvalg.

Kl. 16.00

Til hr. Martin Lidegaard skal jeg bare sige, at jeg hørte noget med, at sådan et beslutningsforslag flytter noget. Det her har altså ikke flyttet på regeringens holdning, den har været den samme hele tiden.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Anne Grete Holmsgaard.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Så må jeg starte med at sige til ministeren, at begrebet hele tiden tilsyneladende er et begreb, som godt kan forstås som et tidsbegrænset begreb, for vi, der sidder herinde og har fulgt denne her sag i nogle år, og nogle har fulgt den længere, husker noget andet. Selv om ministeren står heroppe og siger, at regeringen har været klar i mælet hele tiden, så erindrer jeg da en sag tilbage fra 2002, hvor et enigt Ministerråd gav Grækenland lov til at give statsstøtte til de bomuldsbønder, som havde overskredet deres kvoter, og det var altså et enigt Ministerråd.

Men ministeren sagde heroppefra fra starten, at hun egentlig havde regnet med, at det her forslag blev trukket. Der vil jeg godt komme med en begrundelse for, hvorfor vi har været med til at sige, at det alligevel nok var fornuftigt at lade det køre her i salen.

Det er jo sådan, at de ting, der foregår i Europaudvalget, foregår bag lukkede døre. Der kommer ganske vist et fyldigt referat, men det er ikke tilgængeligt for offentligheden, og vi har faktisk syntes, at det var fornuftigt, selv om der blev givet et mandat fra et flertal i fredags i Europaudvalget, også at have denne her drøftelse i salen med efterfølgende referat.

Det er jo en sag, der har været strid om i rigtig mange år, og vi er selvfølgelig ligesom de andre forslagsstillere til det her beslutningsforslag kisteglade for, at vi nu kan slå søm i det i et egentligt beslutningsforslag her og få gjort det helt klart som det, der er substansen i forslaget, nemlig at regeringen aktivt skal arbejde for et stop for EU-støtte til bomulds- og tobaksdyrkning. Derfor synes jeg, at vi har god grund til alligevel at have opretholdt det her beslutningsforslag som et, der også skulle komme til drøftelse her i salen med referat.

Så synes jeg sådan set ikke, at der var nogen grund til den lille finte, ministeren prøvede ved

at sige, at hun var enig i fuld afkobling, men sådan set ønskede at gå videre, fordi det ikke fremgik af forslaget, at det skulle være en fuldstændig aftrapning. Sådan hørte jeg det, men jeg er glad for, hvis jeg hørte det forkert, for så ville jeg nok sige, så havde ministeren læst det her forslag med nogle meget specielle læsebriller på.

Men på vegne af beslutningsforslagsstillerne vil jeg i hvert tilfælde gerne udtrykke glæde over, at vi nu er nået et skridt videre, et meget, meget vigtigt skridt videre med denne her sag, og dermed i det hele taget også et skridt videre i den sag, der handler om at få afviklet EU's landbrugsstøtte.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 122:

Forslag til folketingsbeslutning om at indføre et udviklingsprincip.

Af Jørn Jespersen (SF) m.fl.
(Fremsat 6/2 2004).

Sammen med denne sag foretoges:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 29:

Forslag til folketingsbeslutning om lempelse af grænseværdierne i EU for aflatoksiner i fødevarer.

Af Jørn Jespersen (SF) m.fl.
(Fremsat 30/10 2003).

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 44:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission til undersøgelse af ikke-toldmæssige handelsbarrierer, der hindrer fri handelsadgang til europæiske markeder.

Af Jørn Jespersen (SF) m.fl.
(Fremsat 12/11 2003).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Vi har så i dag lejlighed til at få en drøftelse af og behandle tre beslutningsforslag under et, og i mit indlæg vil jeg derfor samlet fremlægge regeringens holdning til beslutningsforslagene, men da de alligevel er så forskellige, vil jeg vælge at tage dem hver for sig.

Regeringens udgangspunkt er, at fastsættelsen af grænseværdier sker på en måde, der tager hensyn både til beskyttelsesniveauet og til de handelsmæssige konsekvenser, som sådan nogle beslutninger kan have.

Der gøres allerede i dag et stort arbejde for at sikre udviklingslandenes muligheder for samhandel, og beslutningsforslagene føjer ikke mere eller bedre til de eksisterende muligheder.

Kl. 16.05

Jeg vil godt have lov til først at tage B 44. B 44 tegner jo et billede af uigennemskuelige tekniske handelshindringer i form af EU-standarder på miljø-, sundheds- og især fødevarerområdet, ofte besluttet på et løst grundlag og rettet mod udviklingslandene.

I forslaget anføres også, at de rige lande ofte indfører standarder for landbrugs- og fødevarer, der er strengere end de normer, der fastsættes internationalt, oftest i Codex Alimentarius. Det er simpelt hen ikke rigtigt, som tingene fungerer i dag. Grænseværdierne både i EU og i Codex fastsættes i et grundlæggende, velfungerende system med bred international opbakning. Det sker på baggrund af ensartede og klare principper i en gennemsigtig proces med mulighed for at få indflydelse, og det sker altid på baggrund af videnskabelige vurderinger.

I Codex Alimentarius-samarbejdet deltager 165 lande. Derudover har organisationer, der repræsenterer forbrugerne, erhverv og videnskabelige organisationer, adgang til Codexkomiteerne. Alt materialet fra Codexkomiteerne er til-